

สรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้พิจารณาเลือกศึกษา เฉพาะความผิดเฉพาะบางประเภท เท่านั้น ได้แก่ ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน, ประทุษร้ายต่อชีวิต, ผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2456, ประทุษร้ายต่อร่างกาย, ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดตาม พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.2495 เท่านั้น การศึกษานี้ จะให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรของผู้ต้องขัง อันได้แก่ อายุ, การศึกษา, อาชีพ, รายได้, สถานภาพสมรส, การบวชของผู้ต้องขัง ลำดับของความเป็นบุตรของผู้ต้องขัง และจำนวนบุตรของผู้ต้องขัง ตลอดจนการศึกษาถึงลักษณะภูมิหลังอันได้แก่ อาชีพของบิดา มารดา, การอยู่รวมกันของบิดามารดา, สภาพครอบครัวแตกแยก, และบุคคลซึ่งผู้ต้องขังได้อาศัยอยู่ก่อนจะกระทำความผิดครั้งแรก ศึกษาถึงมูลเหตุจริงใจในการกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งสุดท้าย จำนวนครั้งของการกระทำความผิด

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้จากการส่งแบบสอบถามให้ผู้ต้องขังตอบ การเลือกตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวางเท่านั้น และเป็นผู้ต้องขังเฉพาะเพศชาย โดยส่งแบบสอบถามไปตามแดนต่าง ๆ ในเรือนจำรวม 6 แคน แคนละ 250 ชุด รวม 1,500 ชุด แต่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 1,007 ชุด คิดเป็นร้อยละ 60.7 ซึ่งลักษณะโดยทั่วไปของผู้ต้องขังกล่าวได้ดังนี้คือ

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย, สัญชาติไทย, นับถือศาสนาพุทธ เป็นผู้ที่มีความอายุระหว่าง 20 - 29 ปี ได้รับการศึกษาส่วนมาก ป.1 - ป.7 มีอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร ผู้ต้องขังส่วนมากเป็นคนโสด ไม่มีบุตร มีพี่น้องมากกว่า 6 คนขึ้นไป ส่วนมากกระทำความผิดเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และส่วนมากเป็นผู้ที่ไม่เคยทำความผิดมาก่อนในการศึกษาได้มุ่งความสนใจที่ว่า

1. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขัง กับลักษณะความผิดแต่ละประเภท
2. น่าจะมีความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะทางครอบครัวของผู้ต้องขัง กับลักษณะความผิดแต่ละประเภท
3. น่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขัง กับมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด และจำนวนครั้งของการกระทำความผิด

ผลการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้ต้องขัง กับลักษณะความผิด

1. ผู้ต้องขังซึ่งมีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี พบว่ากระทำความผิดในทุกประเภทคือ ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ มีร้อยละ 62.9 และ 48.6 ความผิดเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อชีวิต และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ร้อยละ 63.9 และ 66.7 ตามลำดับ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ร้อยละ 51.6
2. ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระหว่าง ป.1 - ป.7 ได้กระทำความผิดมีอัตราส่วน ร้อยมากกว่าผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาในระดับอื่น ๆ ทุกลักษณะความผิด ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย กระทำความผิดร้อยละ 61.1 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต กระทำความผิดร้อยละ 55.6 ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษร้อยละ 61.9 ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย ร้อยละ 48.8
3. ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีอาชีพรับจ้าง แรงงาน กรรมกร และอาชีพเกษตรกรรมทำนา กระทำความผิดมีอัตราส่วนใกล้เคียงกันและมากที่สุด ร้อยละ 42.1 และ 42.5 ตามลำดับ ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย ผู้มีอาชีพรับราชการกระทำความผิดมีอัตราส่วนน้อยมาก ผู้ที่ไม่มีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมีอัตราส่วนมาก

4. ผู้ทองซึ่งที่มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท กระทบความผิดปกติประทุรร้ายต่อทรัพย์สิน มีอัตราส่วนมากที่สุดร้อยละ 44.4 และในความผิดปกติประเภทอื่น ๆ ส่วนมากพบว่าผู้ทองซึ่ง ึ่งกระทบความผิดปกติมีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ยกเว้นในคดีประทุรร้ายต่อร่างกาย กลับพบว่าผู้ทองซึ่งที่มีรายได้ 2,000 - 2,999 บาท กระทบความผิดปกติส่วนน้อยมากที่สุด ร้อยละ 89.2

5. ลำดับความเป็นบุตรของผู้ทองซึ่ง พบว่า ผู้ทองซึ่งซึ่งเป็นบุตรคนเดียวของพ่อแม่กระทบความผิดปกติเกี่ยวกับเพศ มีอัตราส่วนน้อยมากที่สุด ร้อยละ 22.4 แต่เมื่อพิจารณาความผิดปกติประเภทอื่น ๆ พบว่า ผู้ทองซึ่งที่เป็นบุตรคนเดียว, คนแรก, คนสุดท้าย หรือบุตรซึ่งไม่จัดอยู่ใน 3 ลำดับแรกนี้ กระทบความผิดปกติมีอัตราส่วนน้อยที่ใกล้เคียงกันเกือบทุกประเภท

6. พบว่าผู้ทองซึ่งที่ไม่เคยบวชกระทบความผิดปกติมีอัตราส่วนน้อยสูงกว่าผู้ทองซึ่งที่เคยบวชมาแล้วทุกลักษณะความผิด

7. ผู้ทองซึ่งที่เป็นโสดกระทบความผิดทางเพศ, และยาเสพติดให้โทษ มีอัตราส่วนน้อยมากกว่าผู้ทองซึ่งที่สมรสแล้ว สำหรับในคดีความผิดเกี่ยวกับประทุรร้ายต่อชีวิตและร่างกายนั้นพบว่า ผู้ทองซึ่งที่เป็นโสดกระทบความผิดปกติมีอัตราส่วนน้อยกว่าผู้ทองซึ่งที่สมรสแล้ว และในคดีความผิดเกี่ยวกับประทุรร้ายต่อทรัพย์สิน และความผิดตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ นั้นพบว่า ผู้ทองซึ่งที่เป็นโสดและสมรส กระทบความผิดในอัตราส่วนน้อยที่ใกล้เคียงกัน

8. ผู้ทองซึ่งซึ่งสมรสและหย่าร้างมีบุตร 3 - 4 คน กระทบความผิดในคดีประทุรร้ายต่อชีวิต, ยาเสพติดให้โทษและประทุรร้ายต่อร่างกายมีอัตราส่วนน้อยสูงกว่าผู้ทองซึ่งซึ่งมีบุตรจำนวนอื่น ๆ ส่วนผู้มีบุตร 1 - 2 คน กระทบความผิดในคดีประทุรร้ายต่อทรัพย์สิน และความผิดเกี่ยวกับเพศมีอัตราส่วนน้อยสูงกว่าผู้ทองซึ่งซึ่งมีบุตรจำนวนอื่น ๆ

9. ผู้ทองซึ่งซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี, 20 - 29 ปี และ 30 - 39 ปี จะกระทบความผิดขึ้นอีก และกระทบความผิดในวงอายุที่ใกล้เคียงกัน

ความสัมพันธ์ทางความสัมพันธ์ของครอบครัวของผู้ทองซึ่งกับลักษณะความผิด

1. ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์พบว่าผู้ทองซึ่งซึ่งอาศัยอยู่กับคนที่รู้จักกันและมีอาชีพเกษตรกรรมทำนา ทำความผิดประเภทที่สูงสุกร้อยละ 71.4 และเมื่อพิจารณาทุกอาชีพแล้วพบว่า บุคคลซึ่งผู้ทองซึ่งอาศัยอยู่ก่อนกระทำความผิดครั้งแรกนั้น ได้กระทำความผิดทุก ๆ ประเภทนั้น ส่วนมากแล้วพบว่าผู้ทองซึ่งกระทำความผิดอาศัยอยู่กับผู้อื่นมากกว่าผู้ทองซึ่งอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือภรรยา
2. ในคดีความผิดเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อทรัพย์พบว่าผู้ทองซึ่งที่มีบิดาและมารดาอยู่รวมกัน กระทำความผิดอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 41.5 ส่วนในความผิดประเภทอื่น ๆ พบว่าส่วนมากแล้ว ผู้ทองซึ่งที่มีครอบครัวแตกแยกและมีพี่น้องมากกว่า 6 คนขึ้นไป กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ทองซึ่งที่มีบิดามารดาอยู่รวมกันและมีพี่น้องน้อยกว่า 6 คน
3. พบว่าผู้ทองซึ่งซึ่งบิดาเสียชีวิตกระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละมากกว่าผู้ทองซึ่งซึ่งบิดามีชีวิตอยู่เกือบทุกประเภทของความผิด และเมื่อพิจารณาถึงการศึกษา พบว่าผู้ทองซึ่งที่ไม่มีการศึกษา และมีการศึกษาระหว่าง ป.1 - ป.7 เป็นผู้ที่บิดาไม่มีชีวิต กระทำความผิดในประเภทต่าง ๆ มากกว่าผู้ทองซึ่งที่มีการศึกษาสูงและบิดายังมีชีวิตอยู่
4. ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่าผู้ทองซึ่งที่ไม่รู้หนังสือและมารดาเสียชีวิต กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 46.2 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต พบว่าผู้ทองซึ่งที่ไม่รู้หนังสือและมารดาเสียชีวิต กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 18.5 ในคดียาเสพติดให้โทษ พบว่าผู้ทองซึ่งที่มารดายังมีชีวิตอยู่และมีการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 14.0
5. พบว่าผู้ทองซึ่งซึ่งมีการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 และไม่รู้อ่านหนังสือ บิดาประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ทองซึ่งซึ่งมีระดับการศึกษาสูง ๆ และบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ
6. พบว่าผู้ทองซึ่งซึ่งมีการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 และไม่รู้อ่านหนังสือ มารดาประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน/กรรมกรกระทำความผิดมากกว่าผู้ทองซึ่ง ซึ่ง มีระดับการศึกษา

สูง ๆ และมารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ

7. ในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีพี่น้องมากกว่า 6 คน และบิดาประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร กระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 50.8 ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิต พบว่าผู้ต้องขังที่มีพี่น้อง 4 - 6 คน บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง กระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 18.0 ในคดียาเสพติดให้โทษพบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีพี่น้อง 4 - 6 คน และบิดาประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร กระทำกรรมผิด ร้อยละ 18.0 ในคดีประทุษร้ายต่อร่างกายผู้ต้องขังซึ่งมีพี่น้องมากกว่า 6 คน บิดามีอาชีพค้าขายกระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดร้อยละ 25.0

8. ในความผิดเกี่ยวกับประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีมารดาประกอบอาชีพรับจ้างกระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละมากที่สุดในทุก ๆ จำนวนที่มีพี่น้อง ในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและยาเสพติดให้โทษพบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีมารดาประกอบอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกรและมีพี่น้อง 1 - 3 คน กระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด และในคดีประทุษร้ายต่อร่างกาย พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีพี่น้องมากกว่า 6 คน มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมและทำนา กระทำกรรมผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด

จำนวนครั้งของการกระทำความผิดและมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด

1. ผู้ต้องขังซึ่งไม่เคยทำความผิดมาก่อน มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 78.7 และ พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่มีอาชีพ มีอัตราส่วนในการกระทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุด ร้อยละ 39.1 และผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีอาชีพรับจ้างแรงงาน กรรมกร กระทำกรรมผิดมาแล้ว 1 ครั้ง มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดร้อยละ 62.5

2. พบว่ามูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดครั้งแรกของผู้ต้องขังนั้น เนื่องจากประสงค์ต่อทรัพย์สิน มีอัตราส่วนร้อยละสูงสุดร้อยละ 37.1 และจากตารางนี้พบว่าอายุมีผลต่อมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด ผู้ที่มีอายุน้อย มักจะกระทำความผิดเนื่องจากถูกผู้ฉ้อโกง ซึ่งจะพบในผู้ต้องขังที่มีช่วงอายุ 20 - 29 ปี และผู้ที่กระทำ

ความผิดเนื่องจากประสงค์ต่อทรัพย์สิน พบในผู้ต้องขังที่มีอายุสูง ๆ และเป็นผู้ที่ไม่มีอาชีพ

3. ผู้ต้องขังซึ่งพ้นโทษออกไปแล้วกระทำความผิดเนื่องมาจากเพื่อนชักจูง และ ความโกรธหรือกามารมณ์ เป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 29 ปี ประกอบอาชีพรับจ้าง และว่างงานมีอัตราส่วนร้อยละ ร้อยละ 50.0 เท่ากัน ตามลำดับ ส่วนผู้ที่กระทำความผิด อันเนื่องมาจากประสงค์ต่อทรัพย์สินพบว่าเป็นผู้ต้องขังที่อยู่ในช่วงอายุ 30 - 39 ปี และเป็นบุคคลที่ว่างงานและประกอบอาชีพรับจ้าง

4. ผู้ต้องขังซึ่งไม่ได้รับการศึกษา มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี กระทำความผิดอันเนื่องมาจากประสงค์ต่อทรัพย์สิน มีอัตราส่วนร้อยละมากกว่าผู้ต้องขังประเภทอื่น ๆ และผู้ต้องขังซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ในทุกระดับการศึกษากระทำความผิดอันมีมูลเหตุมาจากเพื่อนชักจูงหรือความโกรธ หรือกามารมณ์ กระทำความผิดมีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าผู้ต้องขังในช่วงอายุอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาลักษณะประชากรของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวางในปี 2518 - 2519 อาจจะแยกพิจารณาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะได้ 2 แนวทาง

1. ความไม่สมบูรณ์ หรือข้อบกพร่องบางประการ

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาซึ่งกระทำเพียงในกลุ่มประชากร เพียงกลุ่มเดียวและไม่มีผู้ใดทำการศึกษามาก่อน สิ่งที่ทำให้การศึกษามีความสมบูรณ์ ยิ่งกว่านี้ น่าจะได้พิจารณาจากกันในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ควรจะได้มีการศึกษาถึงลักษณะทางค่าประชากรของผู้ต้องขังเรือนจำอื่น ๆ และในการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่าผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังที่เป็นเพศชายเท่านั้น ควรจะทำการศึกษาคู่ต้องขังที่เป็นเพศหญิง เช่น ผู้ต้องขังที่อยู่ในพิพิธสถานหญิง เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะต่าง ๆ ของผู้ต้องขังที่เป็นเพศหญิง

1.2 ในการศึกษาจะพบว่าผู้ต้องขังซึ่งไม่รู้หนังสือ มีอยู่เป็นจำนวนมาก การส่งแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ต้องขังตอบเองนั้น กระทำไม่ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ต้องให้

พนักงานเรือนจำเป็นผู้สอบถาม สิ่งการที่จะได้คำตอบมาสมบูรณ์หรือไม่ขึ้นอยู่กับ
เอาใจใส่ของพนักงานเรือนจำ ในการถามคำถามและจดคำตอบ สิ่งพนักงานเจ้าหน้าที่
เรือนจำอาจจะไม่มีเวลาพอที่จะช่วยในการสอบถาม เพราะต้องทำงานในหน้าที่ของตนเอง
อยู่ การวิจัยครั้งต่อไป ผู้กระทำการวิจัยจึงเป็นบุคคลภายนอกและอบรมผู้ช่วยวิจัยให้
เข้าใจถึงแบบสอบถามให้ละเอียด อาจจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และละเอียดมากกว่านี้

1.3 การหาความสัมพันธ์บางอย่างอาจใช้วิธีการทางสถิติ เข้าช่วยในการ
วิเคราะห์เช่น ไคสแควร์ (Chi - square) เพื่อศึกษาสนับสนุนผลของการวิจัยให้
แน่นอนยิ่งขึ้น

2. การป้องกันอาชญากรรมให้ลดลง ควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

2.1 การศึกษาของประชาชน ควรกระทำอย่างจริงจัง หลักสูตรการศึกษา
ในระดับชั้นประถมศึกษา 1 - 7 ควรจะขยายหลักสูตรให้ทั่วประเทศ หรือขยายหลักสูตรการ
ศึกษาให้เพิ่มขึ้นอีก เพราะปรากฏว่า ผู้ต้องขังซึ่งไม่รู้หนังสือและที่มีระดับการศึกษา ป.1 -
ป.7 ได้กระทำความผิดมีอัตราส่วนมาก

2.2 ควรส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น และมีรายได้สูงขึ้น
เพราะพบว่าผู้ต้องขัง ซึ่งกระทำความผิดส่วนมากจะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพกรรมกรและว่าง-
งาน และบิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกร และว่างงานเป็นจำนวนมาก

2.3 ควรจัดหางานให้ผู้ต้องขัง ซึ่งพ้นโทษออกมาแล้วมีรายได้และมีงานทำ
และสังคมไม่ควรรังเกียจบุคคลเหล่านี้ เพราะจากการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษ
ออกมาแล้วส่วนมากเป็นบุคคลที่ว่างงานไม่มีรายได้จึงกลับไปกระทำความผิดอีก

2.4 จากการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังที่ไม่เคยบวชมีอัตราส่วนร้อยละที่กระทำความ
ผิดสูงกว่าผู้ต้องขังที่เคยบวชทุกประเภทคือ แสดงว่า ศาสนาเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่ง
ซึ่งช่วยลดอาชญากรรม ค่ายแห่งนี้ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น
รัฐบาลควรนำเอาเรื่องศาสนามาพิจารณาด้วยเช่นกัน

2.5 รัฐบาลควรส่งเสริมปัญหาทางด้านการคุมกำเนิด และการวางแผน
ครอบครัวซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ให้ประชาชนเข้าใจมากและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น เพราะ

จะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังที่ประกอบอาชญากรรม มาจากครอบครัวซึ่งมีบุตรเป็นจำนวนมาก โดยพบว่าผู้ต้องขังที่มีพี่น้องมากกว่า 6 คนขึ้นไป กระทำความผิดในเกือบทุกประเภทเป็นจำนวนมาก ดังนั้นปัญหาทางด้านการคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัวจึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่งซึ่งควรได้รับการพิจารณา

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย